

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4

Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

placi się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr. Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 35

Katowice, piątek 12-go lutego 1932 r.

Rok 31

PAWEŁ MUSIOŁ.

Śląsk Cieszyński jako część Śląska Górnego.

I.

Wzajemny stosunek Śląska Górnego i Cieszyńskiego do siebie przypomina nieraz rozdźwięk między braćmi, które posiał ktoś trzeci, zły. Uświadomienie sobie nieuzasadnionych przyczyn tych nieporozumień może się walcie przyczynić do ich usunięcia. Ta pewna wzajemna obcość powstała na tej podstawie, że jeden Śląsk żył pod zaborem niemieckim, drugi austriackim, w odmiennych warunkach, co spowodowało różnice w poglądzie na świat i życie jednego i drugiego Ślązaka. — Tymczasem dzieje powiadają, że przed r. 1742 nie było Śląska Cieszyńskiego, — był tylko Śląsk Górny. Nie było zatem tych różnic, skoro ten tak zw. „Śląsk Cieszyński“ stanowił część Śląska Górnego.

Aby zagadnienie uczynić zrozumiałym, zilustruję je odpowiednimi argumentami historycznymi: Dawny Śląsk, dzielony na Dolny, Środkowy i Górny, albo też na Dolny tylko i Górny, przyczem Śląsk Górny obejmował cały obszar plebiscytowy z dodatkiem połaci na północ i zachód od linii plebiscytowej oraz Śląsk Cieszyński. — Ten podział administracyjny odpowiadał w zupełności geograficznemu ukształtowaniu Ziemi Śląskiej i rzece śląskiej, — Odrze, która górami nurtami niby wstęgą przepasała. Nizinny Śląsk Dolny, nad dolnym biegiem Odry, wyżyny lekko, górniczy, zjeżony u południowych krańców lesistym wałem Beskidu nad górnym biegiem tej rzeki.

Po oderwaniu od Polski w wieku XIV należał Śląsk najpierw do korony czeskiej, w XVI w. wraz z nią dostał się pod panowanie Habsburgów. Podzielony zaś był na szereg księstw, jak lignickie, głogowskie, brzeskie itp.; na Dolnym Śląsku, opolskie, raciborskie, cieszyńskie itp. na Górnym. Nie istniał na przykład Śląsk raciborski, czy cieszyński, lecz księstwo raciborskie, cieszyńskie, które wraz z innymi księstwami tej górnej części Śląska tworzyły Śląsk Górny (czasem nazywany Opolskim Śląskiem, gdyż Opole uważano za najważniejsze miasto G. Śląska. Tu też od czasów pruskich zasiadała administracja dla G. Śląska.)

Na przełomie 18 w. zawrzała o Śląsk długa przerywana ukłacami wojna między Austrią a Prusami, której owocem był podział Śląska. Austrija zatrzymała przylegający do Czech Śląsk Opawski i południowy skrawek G. Śląska, t. j. księstwo Cieszyńskie. — Księstwo Cieszyńskie nazwano czasem Śląskiem Cieszyńskim. Trudno je było nazwać Śląskiem Górnym, jakkolwiek jest najgórniejszą częścią G. Śląska, skoro olbrzymia większość obszaru G. Śląska przypadła Prusom, gdzie dalej pod tą nazwą figurowała.

Między Francją i Japonją istnieje tajne porozumienie?

Londyn. Dzisiejszy „Daily Express“ zamieszcza sensacyjne rewelacje o podpisaniu traktatu politycznego między Francją i Japonją. Traktat ten jest jako-

by faktem dokonanym. Oba mocarstwa miały podzielić się wpływami w Azji Wschodniej. Wpływy japońskie rozciągają się na północy, podczas gdy fran-

cuskie obejmują południowe części wybrzeża.

Dziennik dowodzi dalej, że Francja zaopatruje Japonję nie tylko w broń, lecz i w środki pieniężne na prowadzenie wojny. Jako dowód „Daily Express“ przytacza wystąpienia Pawła Boncourt'a, który miał przyznać się do istnienia więzów ścisłej przyjaźni pomiędzy Francją a Japonją.

Na urodziny przodka swego cesarza chcieliby Japończycy zdobyć fort Wu-Sung.

Londyn. W dniu dzisiejszym naród japoński obchodzi rocznicę urodzin założyciela panującej obecnie dynastii cesarskiej. Z tego powodu w Szanghaju panuje ogólne przekonanie, że dla uczczenia święta galowego, komenda japońska dołoży wszelkich wysiłków, by opłonić fort Wu-Sung. Wszystko wskazuje na to, że operacje będą poprowadzone na wielką skalę.

Walki o fort toczą się w dalszym ciągu. Japończycy zbliżają się do Wu-Sung z dwu kierunków. Fort jest bombardowany zarówno z lądu, jak i z okrętów wojennych oraz krążących bezustannie samolotów.

Podczas wczorajszego ataku samolotów japońskich zginęło od bomb 40 osób cywilnych. W sprawie tej protestował amerykański Czerwony Krzyż. Dowództwo japońskie wyraziło ubolewanie, tłumacząc się, że lotnicy przyjęli skupienie uciekinierów z Szanghaju za chińskie obozowisko wojskowe.

Pasażerowie parowca, który przybył w dniu wczorajszym z Japonji do Szanghaju, oświadczają, że w chwili odjazdu z Nagasaki widzieli 12 transportowców japońskich naładowanych wojskiem.

Siły japońskie w Szanghaju wynoszą obecnie 30 tysięcy wojsk lądowych, z czego 10 tysięcy jest zajętych obleganiem fortu Wu-Sung.

Podobno w Tokio stracono już nadzieję na pokojowe załatwienie zatargu z Chinami.

W Kaszmirze biją się Muzułmanie z Hindusami.

Londyn. Antagonizm między ludnością muzułmańską a hinduską w Kaszmirze przeistacza się stopniowo w wojnę domową. Według ostatnich wiadomości muzułmanie zajmują wsie i miasteczka, wypędzają Hindusów, a domy i zabudowania gospodarskie puszczają z dymem. Wczoraj w Srynagar 3000 tłum stoczył walkę z policją. Są liczni ranni. Aresztowano 72 osoby. W Handarera tłum rozgromił budynek policyjny. Zabito 4 policjantów i wielu raniono.

W Murwar mahometanie urządzili pogrom ludności hinduskiej. Część miasteczka spłonęła. Do Mirpur władze angielskie wysłały bataljon piechoty gdyż sytuacja staje się tam coraz groźniejsza.

Niemcy nie mogą strawić mowy min. Zaleskiego

Berlin. Tak dobrej prasy w Berlinie jak minister Grandi za swoje wczorajsze przemówienie w Genewie nie miał jeszcze żaden z delegatów konferencji rozbrojeniowej. Wystąpienie delegata Włoch ocenia się tutaj jako punkt kulminacyjny debaty genewskiej.

Prasa demokratyczna pisze jaknajpochlebniej o Grandim „sekundującym Niemcom“, wywodząc równocześnie, że projekt włoski oparty został na wzorze niemieckim.

Prasa nacjonalistyczna rozwodzi się nad otwartością i śmiałością wystąpienia przedstawiciela Włoch, Grandi zdaniem tego odłamu opinii niemieckiej uderzył w ton, którego oczekiwać należało w mowie przedstawiciela Niemiec.

Wręcz odmiennie wrażenie wywołały tutaj następne przemówienia delegatów Polski i Japonji.

Szczególnie na mowę ministra Zaleskiego reaguje prasa rezonansem silnego niezadowolenia, zarzucając delegatowi Polski, że nie nazwawszy Niemiec po imieniu, utrudnił, a nawet uniemożliwił delegatowi niemieckiemu wystąpienie z repliką. Ostentacyjne gratulacje Paul

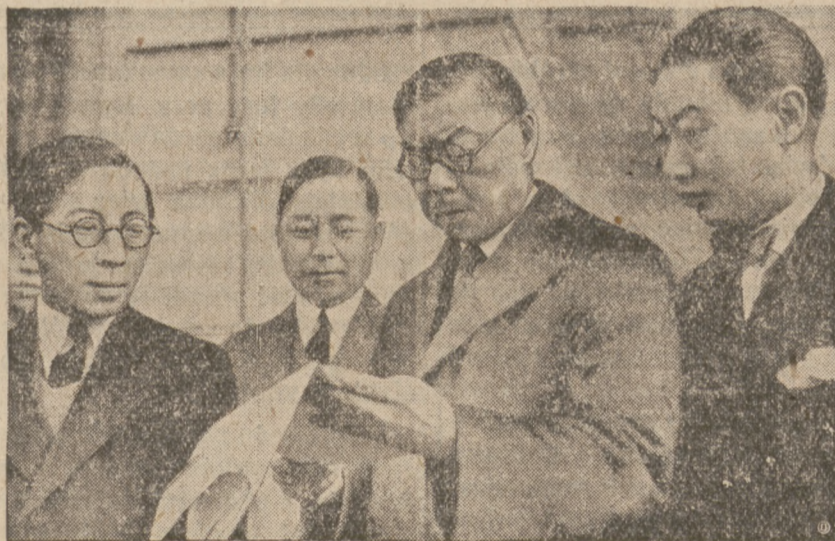
Boncourt'a i delegatów małej ententy, złożone ministrowi Zaleskiemu, gdy schodził z trybuny mówców, były dla obserwatorów niemieckich momentem symbolicznym.

Przychylny oddźwięk przemówienia min. Zaleskiego we Francji.

Paryż. Urywkowe wiadomości, jakie doszły do Paryża o mowach, wygłoszonych na konferencji rozbrojeniowej zdają się świadczyć, że o ile expose Grandiego wywołało w kręgach zbliżonych do delegacji francuskiej wrażenie jaknajfatalniejsze, sam Brüning, który przeciw postawił sprawę zrównania militarne Niemiec z państwami zwycięskimi jako podstawowy warunek o tyle mowa Zaleskiego, który już od pierwszych słów zgłosił całkowity akces Polski do propozycji francuskich, przyjęta jest z uznaniem.

Nawet Jaques Kayser nie zaczepia w „Le Soir“ tym razem Polski, a „Petit Parisien“ uważa mowę Zaleskiego za dobrze przemyślaną, podczas gdy Saint Brice w „Journalu“ nazywa sugestje polskie godnymi uwagi.

Chińczycy w Genewie.

Wielkie zainteresowanie budzi w Genewie delegacja chińska na konferencję rozbrojeniową. Na obrazku widzimy przewodniczącego tej delegacji dr. Yena w rozmowie ze swym sekretarzem. Celem uniknięcia możliwości zetknięcia się z członkami delegacji japońskiej, Chińczycy zamieszkali nie w hotelu, lecz w domu prywatnym.

Widzimy zatem, że Śląsk Cieszyński administracyjnie, geograficznie i historycznie stanowił część G. Śląska. — Za taki jest też uważany w dokumentach literackich śląsko-polskich i łacińskich i to nawet po jego podziale. W łacińskim dziele p. t. „Topographia Provinciarum Austriacarum...“ (Opis prowincji austriackich) z r. 1649 nazywa autor Cieszyn „prawie najstarszym miastem na

Górnym Śląsku“. W wierszu żakowskim z 18 w. p. t. „Gloria Quadorum“ — Pochwała Kwadów, t. j. Ślązaków, (bo tak ich nazywano, głównie górnoślązaków), który jest wierszowaną geografją Górnego Śląska, mamy również opisane wszystkie miasteczka Księstwa Cieszyńskiego, — co więcej, Cieszyn nazwano „głównym miastem kwackiem gdzie to prawo ma cech tkacki“. (C. d. n. 15 bm.)

